

Kanta-Helsingin reserviupseereista Tallinnan Malevan jäseniä

Kanta-Helsingin reserviupseerien perinteisen kevätretken isäntänä toimi Tallinnan Maleva. Luutnantti Madis Milling, kapteeni Rein Luhaorg ja vääpeli Alar Olup tekivät matkasta unohtumattoman. Kapteeni Hesso on sanonut: ”On kiva olla retkellä, kun rauhan aika.”

Kaitseliiton bussi odotti satamassa suomalaisia reserviläisveljiä. Majoituimme nopeasti kenttäolosuhteisiin Tallinnan suojeluskunnan taloon ja lähdimme matkaan sotahistorian kenttäkurssille. Elämykset syventävät tietoa – varsinkin kun kertojana on tapahtumat itse kokenut veteraani.

Miehityksen jäljet Virossa

Oppaaksi meille lähti sotahistorioitsija Mati Õun. Neuvostoajan bunkkereihin tutustuttaessa kenttäkelpoinen varustuksemme pääsi oikeuksiinsa. Sukelsimme Tallinnan Laagrissa 45. Ilmatorjuntadivisioonan komentokeskukseen. Neuvostosotilaiden jäljiltä 300 huoneen maanalainen taistelukeskus oli surullinen näky. Kaikki irtain oli varastettu tai tuhottu Neuvostoliiton romahduksen viimeisinä hetkinä. Vuosina 1973 – 1986 rakennetussa linnoituksessa oli käytäviä noin kolme kilometriä. Kolmikerroksinen maan alle piilotettu rakennelma oli loistavasti maastoutettu Tallinnan esikaupunkilaiseen maisemaan.

Linnoitusjärjestelmän loppupäähän suoritimme moottorimarssin. Se oli rakennettu ensimmäisen maailmansodan alla osana Pietari Suuren merilinnoitusta. Helsinki (Krepost Sveaborg) kuului samaan Venäjän keisarikunnan pääkaupunkia Pietaria suojaavaan puolustusjärjestelmään. Pitkävartiset kumisaappaat ja kirkasvaloinen taskulamppu olivat tarpeen näissä sotavankien kaivamissa tunneleissa.

Laagrista on kuvia netissä ao. osoitteessa

http://esoteerinenmaantiede.blogspot.com/2009_09_01_archive.html

Ampumakeskuksessa taistelija hioo perustaitojaan

Ampuminen ja aseiden käsittelyminen ovat reserviläisen perustaitoja. Pääsimme mittaamaan kykyjämme virolaisten sotilaspistoolien kanssa (Clock 17 ja Heckler & Koch USP). Kapteeni Kokkola osoitti poikamaista intoa, kun pääsimme radalle. Tallinnan ampumakeskus on Kaitseliiton itsensä vartioima. Rakennuskompleksissa on hyvät katetut kivääriradat (150 ja 300 metriä) sekä lukuisia pistooliampumapaikkoja. Kaiseliiton osastot voivat säilyttää aseitansa ampumakeskuksen turvallisissa asevarastoissa. Radat ovat

urheiluampujien, Kaitseliiton ja eri viranomaisten käytössä – loistavaa yhteistyötä. Helsingissä tarvitaan poliittista tahtoa, että saamme kunnolliset ampumapaikat lähialueelle. Tallinnassa keskustaan on matkaa vain kuusi kilometriä. Reserviläinen, vaikuta asiaan!

Kanta-Helsingin delegaation ampuessa naapuriradalla oli lukiolaisia pienoispistoolien kanssa. Itse pedagogina oli ilo nähdä, miten nuorisoon kasvatetaan tervettä suhtautumista aseisiin. Turvallisuuskasvatus on osa Viron lukioiden opetussuunnitelmaa. Toivottavasti MPKY ymmärtää nykymuotoisen lukiolaisten turvakurssit merkityksen Suomessa. Turvallisuuspolitiikan ymmärtäminen ja maanpuolustuksen tunteminen luo tietoisuutta ja tahtoa puolustaa isänmaata. Arjen turvallisuuden opettamisella lukiolaisille on oma, mutta toinen tarve.

Viron Vapaustaistelu

Johannes Tõrs on perustanut Pietarin tien varteen Viron Vapaustaistelun museon. Virolaisten taival vapauteen on ollut pitkä ja vaikea. Kokoelmassa on Viron vapaussodan, saksalaismiehityksen ja pitkän neuvostomiehityksen aineistoa. Suomessa jatkosodassa taistelleita virolaisia (JR 200) aseveljiä on muistettu näyttävästi.

Museon pihalla monet meistä palasivat ajassa taaksepäin. Tuttua neuvostokalustoa oli pelastettu Ihannevaltion kuolinpesästä – lahjomalla, ostamalla ja hankkimalla sotakorvauksena. Jokainen löysi jotain tuttua omalta varusmiesajaltaan. Meitä vanhempia sykkähdytti pelkästään BTR 60:n tai T34:n näkeminen. Luutnantti Madis Millingin ja kapteeni A-P Mustosen asiantuntevan opastuksen ansiosta saimme kaiken irti museosta. Paikan syntyhistoria oli itsessään kiehtova ja kuvasi niitä vaikeuksia ja ongelmia, joita virolaiset kohtasivat Neuvostoliiton hajotessa.

Kaitseliiton jäseniksi

Heimoveljemme ottivat meidän sukulaisina vastaan. Toiminnallisen ohjelman lisäksi saimme kovaa faktaa Viron maanpuolustusjärjestelmästä. Posket punaisina ja tyytyväisinä hölkkäsimme viimeisinä laivaan. Olimme saaneet sen, mitä olimme tulleet hakemaan: tietoa, elämyksiä ja hyviä virolaisia ystäviä.

Kaikille tiedoksi: meidän hyväksyttiin Tallinnan Malevan kunniajäseniksi, vaikkakin epävirallisiksi. Suur Tänu eestlased sõbrat!